

[Kaj Poulsen]

Her mellem første og anden behandling er der så imidlertid sket det, at man har forhøjet satsen yderligere fra de 7,25 til 7,35 gange dagpengesatsen, og det vil sige, at samtlige arbejdsløse, samtlige efterlønsmodtagere og medlemmer i øvrigt vil komme til at betale mere i kontingent til A-kasserne.

Hvorfor skal man nu betale det mere? Jo, det skal man, fordi det radikale venstre endnu en gang har ment, at der skulle føres omvendt Robin Hood-politik her i folketinget. Man har ment, det var rimeligt, at en gruppe bedrestillede efterlønsmodtagere, som ved siden af deres efterløn har ret til pension, skal have udbetalt indtil 40.000 kr. mere om året i efterløn og pension, og det lader man så efterlønsmodtagerne og de arbejdsløse betale for. Det er i sandhed omvendt Robin Hood-politik, og det fortæller noget om flertallets sociale indstilling. Vi må tage afstand fra forslaget.

Det havde været rimeligt, om flertallet havde taget samtlige efterlønsmodtagere med, som var gået på efterløn under den forudsætning, at de kendte reguleringer af understøttelsesatserne og efterlønsatserne fortsatte.

Vi synes, det er skammeligt, at flertallet agerer på denne måde her i folketinget. Vi må tage afstand fra det, fordi man ikke tager samtlige grupper med, og på den baggrund vil vi naturligvis stemme imod de ændringsforslag, der her foreligger, og imod lovforslaget, som det vil se ud ved tredje behandling.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Socialistisk folkeparti var ved førstebehandling af dette forslag imod det, og det er vi stadig væk. Vi mener stadig væk, det er rimeligt, at man i forbindelse med en fuldstændig nyvurdering, hvor man sætter dagpengene op igen, og hvor man indfører regulering, også skal se på, hvor meget mere der så skal indbetales; det skal der ikke være tvivl om. Men vi er ikke indstillet på, at vi bare skal tage en gruppe ud og sige: nu skal den hvile i sig selv.

Jeg skal ikke her komme ind på, at der faktisk er ført bevis for, at det nu er sådan, at både arbejdsgiverne og lønmodtagerne faktisk betaler mere til ordningen, end de nogen sinde før har gjort, for det er i forbindelse med et andet lovforslag, som vi behandler i øjeblikket i arbejdsmarkedsudval-

get, at vi kan se det. Det skal jeg lade ligge, men det er trods alt et bevis på, at det ikke var nødvendigt at lave denne forhøjelse.

Dertil kommer, at der på et område, hvor jeg godt kan medgive det radikale venstre at der var nogle mennesker, som havde sat deres lid til, at nu fik de den og den ydelse, pludselig bliver indført en anden omregningssats uden videre, hvorved de mister nogle penge. Her havde vi været indstillet på at være med til at se på, hvordan man kunne rette op for den periode, der var tale om.

Men den måde, det søges løst på her, er det helt udelukket at vi kan være med til. Det, man gør, er simpelt hen, at man siger: nu lader vi kontingenterne alene betale det her, ikke kontingentet for arbejdsgiveren, men udelukkende kontingentet for lønmodtagerne. Det viser, hvilken retning alting går i. Det vil sige, at arbejdsløse, som end ikke er i stand til at komme op på maksimumsdagpengene på 105.000 kr., skal være med til at betale en forhøjelse af kontingentet, fordi medlemmer, som i forvejen har 120.000 kr. i pension, dertil skal have efterløn, for at de kan få reddet de 40.000 kr. hjem. Foreløbig er det kun ét tilfælde, vi har af den slags, i andre tilfælde er det noget mindre, der er tale om, men der er dog tale om, at folk, der socialt er ringere stillet, kommer til at betale for, at nogle andre kan få det bedre. Det er en urimelig måde at gøre dette på, og derfor mener vi, at det skulle have været gjort helt anderledes; så havde vi været villige til at se på det, for vi kan godt forstå det synspunkt, at nogle sætter deres lid til, at nu forbliver lovgivningen, som den er. De har en forventning om, at de så kan klare det, og derfor går de på efterløn eller førtidspension.

Jeg er enig i grundsynspunktet, men utrolig uenig i måden, som dette skal løses på, og derfor agter vi at undlade at stemme. Vi vil ikke stemme imod ændringsforslaget, men agter at undlade at stemme til ændringsforslaget, og så agter vi i øvrigt at stemme imod lovforslaget. Uheldigvis nåede vi ikke at blive færdige med de øvrige forslag, vi har liggende i arbejdsmarkedsudvalget. Havde vi dog bare det, kunne vi have flettet nogle flere af de oplysninger ind, vi har fået i forbindelse med andre ting. Den debat må vi så vente med, indtil vi skal behandle lovforslag nr. L 62, men så kommer den igen, og den kommer igen med fornyet styrke; det viser